

hedskollegiet eksisterer, men til det almene Vel, saaledes har jeg heller ingen forudfattet Mening om, hvorledes den fremtidige Ordning skal være. Jeg er rede til at deltage i enhver Forhandling derom med det Synspunkt for Øje, at saa det indrettet saa godt som muligt. Det første Skridt dertil har jeg gjort ved at forelægge det Forslag om Afgift af de personlige Apotekerbevillinger, som det ærede Medlem omtalte. Jeg finder derfor, at saaledes som Forholdene ligge for, er der ikke nogen Grund til at ville føre Krig med Sundhedskollegiet eller med mig paa dette Gebet. Det kan altid være en Skønssag, hvorvidt man vil bevilge alle de forskellige foreliggende Poster eller kun nogle af dem. Jeg beklager, at man ikke har villet bevilge hele Beløbet, men jeg foretrækker naturligvis meget det af det store Flertal stillede Forslag under Nr. 61 for det Forslag, der er stillet under Nr. 62. Det Forslag, der er stillet under Nr. 61, gaar i det væsentlige ud paa at sætte Sundhedskollegiet i Stand til at fremme de Ting, det skal fremme, hvorimod man ikke vil bevilge Forhøjelse til Personer af deres Løn. Naar der skal være Tale om saaledes at føre Krig mod Sundhedskollegiet, saa maa man i det hele taget erindre, at Sundhedskollegiets Medlemmer opnaa ingen Ting ved disse Forslag, som her er Tale om. Der er ikke Tale om at give dem noget, de ere ulønnede og de forblive ulønnede med Undtagelse af Dekanen, og der er ikke Tale om at bevilge ham noget mere, end han allerede har. Det er altsaa kun til Forretningernes Fremme og ikke til Kollegiets Medlemmer, at der er Tale om at bevilge noget efter Forslaget under Nr. 61.

Jeg skal dernæst tillade mig at udtale med Hensyn til Forslaget under Nr. 72, at jeg ikke har noget imod den der foreslaaede Nedsættelse, idet jeg erkender, at der kan være Grund til at afvente de forskellige Forholds Udsvikling, som den ærede Ordfører antydede, og navnlig altsaa Spørgsmaalet om, hvorledes det gaar med Oprettelsen af et Vandværk i Viborg, og eventuelt, hvilke Betingelser det vil stille for at forsyne Anstalten enten helt eller delvis med det fornødne Vand.

Hvad Endringsforslagene under Nr. 73 og 74 angaar, da gaa de ud paa at foretage den Forbedring med Hensyn til Karantænekommissionen i Kjøbenhavn, at der skal være Tjeneste Dag og Nat paa den Maade, at en Væge er til Stede altid, altsaa Dag og Nat, som værende paa Vagt uafbrudt, en Forholdsregel, som jo naturligvis alle-

rede nu fremstiller sig som meget ønskelig, men som i Særdeleshed er ditteret af Hensyn til Frihavnen, naar den kommer i Virksomhed. Jeg stal i alt Fald gøre mit Bedste for at forsøge paa at saa Forholdene tilfredsstillende ordnede med den Begrænsning af Bevillingen, som det ærede Udvalg foreslaar; men jeg forudsætter saa ogsaa, saaledes som den ærede Ordfører udtalte, at Ministeriet saar fri Hænder over for den hele samlede Bevilling, saaledes som den stiller sig, naar den ny Bevilling paa 1,500 Kr. lægges til den hidtilværende Bevilling paa 4,500 Kr. Maaden, hvorpaa den hidtilværende Bevilling af 4,500 Kr. tilsigtedes anvendt, blev opløst i Rigsdagstiden for 1880—81, Tillæg A. Sp. 566, altsaa det vedkommende Sted i Anmærkningerne til Finansloven. Den Gang blev det forklaret, at man agtede at anvende disse 4,500 Kr. paa den Maade, at 3,000 Kr. anvendtes til Lønning af Karantænelægen og 1,500 Kr. til en Assistent for ham. Det er muligt, man vil kunne saa den hele Tjeneste bedre besørget, naar man har fri Hænder over hele Kontoen, idet det ikke er usandsynligt, at man vil kunne saa Vægetræsterne noget billigere, ikke saa lidt billigere end hidtil, naar man ikke forlanger saa lang Tjenestetid af dem. Det, der nærmest klages over med den nuværende Ordning af Karantænetjenesten, er, at den tvungne Vagttjeneste for disse Væger er saa lang og optager saa stor en Del af deres Tid, at de omtrent ikke kunne have privat Praksis ved Siden af. Naar der derved, at flere deltage i Vagttjenesten, tilvejebringes bedre Forhold i saa Henseende, at disse Væger ikke paa Grund af dette Hverv ere udelukkede fra privat Praksis, tror jeg, det maaste vil være lettere at saa det hele indrettet paa en hensigtsmæssig Maade.

Hvad angaar Lovforslagets §§ 26 og 27 har jeg ikke noget særligt derom at bemærke. Afset fra det gamle Stridsspørgsmaal under Nr. 230, ere jo de andre Forslag paa disse Paragraffer tiltraadte af Udvalget, saa jeg antager ikke, jeg behøver at udtale mig videre derom.

Ordføreren (H. Holm): Det ærede Medlem fra Ribe (Bust) synes i den senere Tid at ville give Rollen som „den sidste paa Stansen“. Dgfaa i dette Tilfælde fremstiller han sig som en af de sidste, der forsvare, hvad han kalder Folketingets gamle Standpunkt i denne Sag; og dette Standpunkt skal da være det, at vi førte en saadan Krig mod Sundhedskollegiet, at vi egentlig burde nægte det alt. Jeg tror for